

ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կէս տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Туфлясе, Редакция „Ммаск“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Ցայտարարութիւնները ընդունվում են ամեն լեզուով:

Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մի պրօէկտ ձեռքարկ երկաթուղու. — Ներքին տնտեսութիւն: Նամակ իգգիւրից: Նամակ վե-րին-Ագուլիսից: Ներքին լուրեր: Արտաքին տնտեսութիւն: Անգլիական դեսպանութեան անալիզներ: Նամակ Թիւրքիայից: Նամակ Ֆրանսիայից: Արտաքին լուրեր: «Մշակի» հե-ռագրեր: — Ցայտարարութիւններ: — Տեղեկա-ցոյց: — Բանասիրական: Մի ճանապարհոր-դութիւն:

ՄԻ ՊՐՕԷԿՏ ԶԻՍՔԱՇ ԵՐԿԱ-ԹՈՒՂՈՒ

Այս օրերս մեզ աջողկեցաւ ձեռք գցել մի պրօէկտ թիֆլիսի ձիաքաշ երկաթուղու: Այդ եր-կաթուղին պէտք է կապի մեր քաղաքի ամենահեռաւոր կէտերը միմեանց հետ: Գիծը կը սկսվի մաքսատանից և Փօթի-Թիֆլիս-սեան երկաթուղու կայարանից, կը շարունակվի ամբողջ Կոլոնիա-յով, կանցնի Միքայելեան կա-մուրջը և յետոյ բարձրանալով Ալեքսանդրեան այգու մօտ Սօլ-դատսկի բազար անուանված փո-ղոցը կը հասնի մինչև Լորեանեան հրապարակը: Այդտեղից գիծը կը

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԻ ԶԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Վերջին նամակի թուղթը թէ չը պրծնէր ես ձեզ տակաւին շատ բաներ պիտի գրէի, որ այս անգամ կախառեմ անել, Բայց ինչ եմ ասում. մեր խօսք ու դրոց այժմ լինէր, միթէ չը գի-տէք, որ մինչև բերնիս չունէր չի հատնի, լեզուս ու դադարելու չէ ձեզ հետ խօսելու: Զարմանք բան. քանի որ ձեր մէջն էի՝ վէճս ձեզ հետ անպակաս էր. բայց հէնց որ հեռացայ ձեզանից՝ կարօտս օրէ օր սաստկանում է և ինչպէս կա-րօտ... Գուրբ խօսմ ինձ ոչ արեւակից ազգական էք, ոչ բազմամեայ բարեկամներ և ոչ մի նըս-տարանի վրա մեծցած դասընկերներ և ոչ վեր-ջապետներ պատճառ... Ես արդեօք միայն դէպի ձեզ ունիմ այդ զգացմունքն, թէ դուք ես դէպի ինձ, — չը գիտեմ. բայց բանը այս է՝ որ Պետերբուրգի պէս բազմալըօս, ուրախ, մե-ծաշուք, հիասքանչ քաղաքումս յիշում եմ մեր կիսաւեր Նախիջևանը և նրա մէջի բնակիչներուն: Մօսկով մնացի միայն մի օր, բայց որովհետեւ այդքան եմ մտքը չունէի միտու, այլ մտադրի էի երթալ, եղբօրս հետ տեսնվել և իսկոյն վե-րադառնալ լիբանոս, այդ պատճառաւ բացի եղ-բօրէս ոչ ոքի հետ տեսնվել չը կարողացայ, միայն ամբողջ օրը փողոցէ փողոց, բուլվարէ բուլվար աննպատակ քայլ եկայ: Մօսկովիցիք զանգատում էին, որ յունիսի վերջերէն բռնած մինչև յուլիսի կէսը անդադրում անձրևներ են եկել, ոչ մի օր պայծառ արև տեսած չեն, ցրտէ ու քամիէ աչք բացած չեն ողորմելիները, տեղ տեղ, յորդ անձրևները հեղեղատել են ամբողջ փողոցներ՝ իրենց տներովն. ձայն կայ, իբր թէ

շարունակվի Դփօրցօվի փողոցով և Գօլովնսկի պրօսպեկտի երկայ-նութեամբ մինչև Վերայի գերեզ-մանատունը:

Այդ ձիաքաշ երկաթուղին բացի ճանապարհորդներին ծա-ռայելուց, կը տեղափոխի նոյնպէս բեռներ և ապրանքներ: Ուրիշ քաղաքներում, որքան մեզ յայ-տնի է, ապրանքներ տեղափոխող ձիաքաշ երկաթուղիներ չը կան, բայց մեր կարծիքով Թիֆլիսի համար այդ տեսակ նորաձեու-թիւն անհրաժեշտ է, որովհետեւ Թիֆլիսի փողոցները նեղ են առ-հասարակ և մեր փողոցների վրա յարակցութիւնը և կանոնաւոր երթևեկութիւնը միշտ արգելված է լինում ահագին արաքաներով և ֆուրգօններով: Զիաքաշ եր-կաթուղին, ուրեմն, պէտք է յանձն առնի Թիֆլիսի գլխաւոր փողոց-ներում այդ զանազան սայլերի, ֆուրգօնների և արաքաների աշ-խատանքը:

մարդիկ ես խեղդվել են: Նոյն բանը, ինչպէս յետոյ իմացայ, Պետերբուրգ ևս պատահել է: Խօսակցութեան մէջ թէ և լսեցի, որ Մօսկովում շատ հայեր կան և առաւել շատ ուսանողք և ուսանողցուներ կան, բայց որովհետեւ ես ի մօ-տոյ, աչքովս չը տեսայ նրանց, ուրեմն մօս-կովցի հայերի վիճակի ստորագրութիւնը կը թողնեմ վերադարձիս, երբ Աստուծով ամենայն ինչ ինքս կը շօշափեմ, կը տեսնեմ, կը լսեմ, կիսատաստիւրեմ և մասամբ ձեզ համար կը ստո-րագրեմ և մասամբ կը պահեմ նիւթ խօսակցու-թեան ձեզ հետ միասին մեր քլուրի մէջ, չըջա-պատած ձեզնէն, ձեզնէն, սիրելի բարեկամներ: Երկուշաբթի (յուլ. 17) նստայ չորեկաւք և ուղիղ 23 ժամէն ոտքս Պետերբուրգի հողէն դրի: Երեկոյան քիչ մէջ նստած ամբողջ օրը մե-տածում էի մեր քաղաքացոյց անհեռատեսու-թեան վրա: Ձեզ յայտնի է, որ քանի բարձրանաս դէպի հիւսիս, այնքան օդի ջերմութիւնը, հողի բեղմնաւորութիւնը և կլիմայի առողջականու-թիւնը պակասում է: Միջին թւով հիւսիսը ունի միայն 3 1/2 ամառ, մինչ մեր տեղը նոյնը 8 ա-միս է կամ մի փոքր ավելի: Իսկ որ ինչ բուսա-նոյնի կը վերաբերի, հիւսիսի բուսանոցը հազիւ կէս վերջօք հաստութիւն ունի, իսկ մերը տեղ տեղ կազ ու կէս է հասնում, իսկ կազ ամեն տեղ: Եւ ինչ: Ուրեմն մեր հողը մեզ առաւել հաց, պտուղ և ուրիշ գիւղատնտեսական հարստու-թիւն պիտի տայ, այնպէս չէ: Բայց ոչ, ամենկին ոչ: Եթէ մեր ցանած հատիկը հունձի ժամանակ կը դառնայ 7—8, փողովուրդը շատ գոհ կը մնայ, մինչև Պետերբուրգի չըջակները տարից տարի 12—15 ցորենահատ ստանում է աշխատաւոր հողագործը իր սեփական երկրէն: Լսեմ էք, սեփական և ոչ վարձած, վաղուց, շատ վաղուց նկատած է, որ մարդս երբէք հողս չէ տանում օտարի կամ հասարակաց սեփականութեան վրա այնպէս, ինչպէս որ իր սեփականին: Վարձածը թէ հող լինի, թէ պարտէզ, թէ այգի, թէ արտ, թէ տուն—միշտ գործ դնում է այնպէս, որ քրքան կարելի է կարճ միջոցումը շատ օգուտ քաղէ նորամէն և յետոյ քարուքանդ, աւերած, ապա-

Մեր պարտաւորութիւնն էր ծանօթացնել ընթերցողին Թիֆ-լիսի ձիաքաշ երկաթուղու այդ պրօէկտի հետ, բայց եթէ մեզ հարցնեն՝ մենք ինքներս հաւա-տում ենք արդեօք որ այդ օգ-տաւետ ձեռնարկութիւնը շուտով կիրադործվի, — մենք կը պատաս-խանենք՝ ոչ, չենք հաւատում: Պը-րօէկտներ գրել Թիֆլիսում սովո-րական բան է, բայց իրագործել այդ պրօէկտները մենք ընդունակ չենք: Մինչև այժմ մենք չը կա-րողացանք ոչ ջրանցքը, ոչ էլ գազի լուսաւորութիւնը իրագոր-ծել: Զիաքաշ երկաթուղու պը-րօէկտն էլ, երեւի նոյն վիճակին կենթարկվի: Դա շատ ցաւալի երեւոյթ է:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԻԳԻԹԻՒՆ

22 սեպտեմբերի

«Մշակի» միջոցով հայ հասարակութիւնը ար-դէն ծանօթ է Բայազէթ չըջանի ազգաբնակու-

կանած վերադարձնէ իր տիրոջը: այս բանը ոչ միայն սովորական է հայերուս, այլ և ամեն օտար ազգերի մէջ: Այս պատճառաւ մեր լայ-նատարած և բերրի հողերը երբէք բերած չեն և այսուհետեւ ես բերելու չեն այն առատ հուն-ձերը որը կարող էին բերել, եթէ լինէին նոքա ամեն միջին սեփականութիւնը: Ինչո՞ւ, նրա համար որ հողը տալ գիտէ, բայց առնի ևս գիտէ: Անհնար բան է տարին—տասներկու ամիս ստանալ հողէն առատ հունձեր և վերջա-պէս չը սպառեցնել նրա բուսական ոյժը: Բայց մեր քաղաք հիմնելու օրէն (գալ տարի հարիւր տարի կը լինի) ու լսել է, որ մէկ օր մէկ մարդ նորան պարտաւորեցած լինի: Ոչ ոք և երբէք, ինչպէս պէտք էր մեր հողը պարտաւորել, Շատ հասարակ կերպով: Այն ձիւ, կովի և այլ անասնոց աղբը, որ մենք սայլ սայլ տանում թափում ենք հէնտէքները պէտք էր փռել մեր դաշտերի վրա: այն կոյանոցները և արտաքնոց-ները, որ մենք մեր բակերի (ազգայր) մէջ բա-ւականանում ենք, երբ որ բաւականին լցվում են վրաները հող ածելով ծածկել, պէտք էր տանել և փռել դաշտերի երեսին, այն միջո-նաւոր դոյլ (չէ՛ք) արկունը, որ վիթվում են մեր սպանդանոցների հէնտէքների մէջ, եթէ մենք թափէինք մեր դաշտերի երեսին, այդ կը լինէր մեր հողի պարտաւորանքը, և այնուհետեւ կը տեսնէիք, թէ մեր գոլած թ ալ օքը, արտադարը (դէսեթիւնա) 10—12 խմբի կուտար, թէ 25—30 և 35, Բայց քանի որ մեր դաշտերը քաղաքի և ոչ քաղաքացու սեփականութիւն է, այդ ա-մեն հողքը ոչ ոք չի տանիլ նոցա վրա: Ուրեմն անշուշտ պէտք էր այդ քաղաքի սեփականու-թիւնը դարձնել քաղաքացու սեփականութիւն, որ ամեն մարդ այնուհետեւ կարող լինէր ունե-նալ մի մի փոքրիկ ագարակ (խութօն) և իր ուղեցածի և իմացածի պէս մշակել և իր օգտին պէտք ածել: Գաղաքիս լայնատարած հողը այդ-պէս անհողս և անխնամ կենալ երկար ժամա-նակ չէ կարող. այսօր չէ՝ վաղը Բոստովը ան-պատճառ կը լլցէ Նախիջևանի ձեռքէն, եթէ նա մնայ հասարակաց սեփականութիւն և ոչ մաս-

թեան և նրան թիւ հետ: Թէ և ես մեծ ցան-կութիւն ունէի մի և նոյն տեղեկութիւնները հաղորդել և Ալաշկերտի մասին, սակայն, ան-կարող լինելով ձեռք բերել հարկաւոր տեղե-կութիւնները, այդ իմ ցանկութեան իրագործելը առ ժամանակ յետաձգեցի և անա. օգուտ քա-ղելով Ալաշկերտի կառավարութեան ժամանա-կաւորապէս իգգիւր տեղափոխվելուց և ձեռք բերելով պաշտօնական կերպով հաւաքած տե-ղեկութիւնները այդ մասին, շտապում են հրա-տարակել: *

Ալաշկերտի չըջանը, որ պատկանում է տաճ-կաց Բայազէթի մութասարիֆութեանը, բաղկա-նում է երեք կաղայից՝ կաղա-Ալաշկերտ, կա-ղա-Ղարաբլիսաւ և կաղա-Խամուր: Այդ չըջա-նում կան 195 գիւղեր, ընդամենը 17,305 բնա-կիչներով երկու սեռի ևս: Այս թւից 30 գիւ-ղեր բնակեցրած են հայերով, ընդամենը 989 բնաւանդներով, կամ 7935 բնակիչներով, որոնց թւում 4 հայ-կաթօլիկների գիւղեր 157 բնա-ւանդներով: Մնացեալ 155 գիւղերի բնակիչ-ներն են քրդեր—մուսուլմաններ, 1755 բնա-ւանդ, քրդեր—գիւղի 94 և պարսիկներ 13 բն-ւանդ, ընդամենը 1862 բնաւանդ, կամ 9770 բնակիչներ երկսեռի: Այս ազգաբնակչութեան պարապմունքն մի և նոյն է, ինչ որ Բայազէթ չըջ-նանի, այն է հայերը և պարսիկները պարապում են գլխաւորապէս հողագործութեամբ, անասնա-պահութեամբ և մասնաւորապէս վաճառակա-նութեամբ, իսկ քրդերը գլխաւորապէս խաչ-նարածութեամբ և մասնաւորապէս հողագոր-ծութեամբ: Երկրը շատ բերրի է և արտա-

*) Այս տեղեկութիւնը հաւաքված է անցեալ փետրվար ամսում, ուրեմն այն ժամանակ, երբ հայ գաղթականների մեծ մասը դեռ ևս գտնվում էր Երևանի նահանգում:

նաւոր մարդոց: Գիտեմ, մեր դուռնայի մէջ դեռ ևս մնացել են թօռմազ խեղճով և յամառ բնա-ւորութեամբ մարդիկ, որոնք խեղճ ու միամիտ ժողովրդին ման բերում են իրենց ասածի պէս. բայց միամիտ ժողովուրդն էլ լաւ թող իմանայ որ մի օր շատ պիտի փոշմանի այդ տխմարների թելադրանքին ականջ դնելու և հետեւելու պատ-ճառաւ, բայց ուշ կը լինի: Նոր-Նախիջևանի հասարակը թող ծախէ նախիջևանից հայերուն իր սեփական հողը, այդ ահագին մայր-դուռնայի տոկոսն թող գործ ածէ ազգայն բանելու, և իր քաղաքի նորաձեւ բարօրութեան պատճառ թող լինի: Կը տեսնէք որ շատ շուտ միջոցումս Նա-խիջևանի չըջակայք կը դառնան ծաղկած լճեմ, բերրի դաշտերով, գինեւտ այգիներով, պտղա-տու ծառերով և հացալից անդաստաններով: Պետերբուրգի չըջակայքի ծաղկած, զարադադր գրութիւնը միտքը բերեց այս խորհրդածութիւն-ներն: Գիտեմ, և շատ լաւ գիտեմ, աղիւս բարե-կամներ, որ իմ խօսքը ձայն բարբառոյ յանա-պատի պիտի մնայ, ինչպէս և շատ իմ ուրիշ խօսքերը, բայց ինչ անես, չասել չեմ կարող. գոնէ խղճմտանքս մաքուր կը մնայ, որ այս ընդհանուր անտարբերութեան, քնէածուկեան, մեռելութեան մէջ գոնէ մի քանի հողի կը գըտ-նվէին, որ թէ ևս ապարդիւն, բայց անդադրում կը բողբոջէին քանի մի ըստ երևոյթին ազգին բա-րեկամաց, բայց իրօք ազգիս յոյսերով թշնամի-ների դէմ: Այդ թշնամիներին, սիրական բա-րեկամք, դուք լաւ ճանաչում էք. այդ նոքա են որոնք որ խլճանին արգելք եղան հասարակաց Մանկաւոր Պարտէզ բանալուն, չէ: Նախիջևա-նին Լուսաւորի վանդակապատը պիտեւուն, պ. Խալիպեանին և ընկ. քաղաքը սայլապատակ ա-նելու, ուրիշ պարոնների մեր շուկայի հրապա-րակը քաղաքական պարտէզ դարձնելու, և այլն, և այլն, և այլն: Կուգայ արդեօք այն ժամանակը երբ մեր խեղճ Նախիջևանի արժանաւոր բարեա-ցակամ, քաղաքաւոր երկտասնութիւնը իր վրայէն թօթափէ անտանելի լուծը և սանձը այդ զգմազուլիս թօռմազ աղաներուն: — Ահա մտայ Պետերբուրգ, մնաք բարեւ աղիւս բարեկամներ,

բերում է մեծ առատութեամբ ցորեն, գարի, վուշ և հաճախ 1877 թվականի անցքը, ինչպէս յայտնի է, յափշտակութեամբ մատնեց Ալաշկերտի հայ բնակչաց ընչից մեծ մասը և ալաշկերտցիք ստիպված էին քիւրդերի կատաղի յարձակումներէ պատճառով ռուսաց Նրեանի զօրաբանակի պաշտպանութեան ներքոյ գաղթել Նրեանի նահանգը: Սակայն երբ ռուսաց զօրքը, կրկին յարձակողական դիրք ընդունելով, յետ մեկից թըշնամու բանակը, ալաշկերտցիք գաղթականութեան դառն հետևանքի բաժակը քամուց յետոյ, վերադարձան իրանց հայրենիքը և մասամբ յետ ստանալով քիւրդերից յափշտակած կայքը և անասունները և քաղաքները Սան-Ստեփանօի դաշնագրութեան հիման վրա այդ երկիրը Ռուսաստանին միացնելու իրողութեամբ, ձեռք տուին հերկել իրանց արգելանքը հողերը և պարպել զանազան մանրամասնութեամբ: Բայց բազմաթիւ կարծես հալածում էր ալաշկերտցուն: Եւ ռուսաց ուղին համարելով հայի կրած տառապանքը, ուշք չը դարձրեց հայի պահանջին, այլ բաւական չէր. նա վճռեց Ալաշկերտը վերադարձնել Տաճկաստանի անխլանութեանը, և հայը, չը կարողանալով այլ ևս տանել քիւրդերի հարստահարութիւնը, վճռեց գաղթել իր բնիկ երկրից, թողնելով Աստուծո առջեւ տաճարները մոլեռանդ և բարբարոս քիւրդերի ձեռքը տաճարի և ի նախադրեալ քրիստոնէայ և լուսավորված Եւրոպայի, կարծես դրանով ցանկալով հաւկայանել այդ Եւրոպային, որ հայը այլ ևս չէ հաւատում նրա վճիռներէ իրագործելուն, որ հայը հասկացել է Եւրոպայի մարդասիրութեան և քրիստոնէութեան պատրուակով իր չանքի պաշտպանութիւնը միայն: Այո, հայը այլ ևս չը հաւատարմով, որ նրան երբ և ինչ կը վիճակվի վայելել Տաճկաստանի կառավարութեան ներքոյ մարդկութեան իրաւունքները, բարեւոյ համարեց փախչել իր հայրենի օջախից և գտնվելու մարդիկ, որոնք իրաւունքներն հայերի այդ վարմունքը, համոզելով, որ ոչ մի ապահովութիւն չէ սպասում նրանց ապագայում, որ ոչինչ քեֆօրմաներ և բարեկարգութիւններ տեղի ունենալու չեն Հայաստանում, որ ոչ մի պետութիւն իր վրա չէ ընդունել ապահովել հայի վիճակը, և գիտէ՞ որ վերքն են այդ մարդիկ՝ հայ քահանայք, մասամբ հայ ծառայողք և Սմբատ, Միկայիլ և ուրիշ միկայիլներ: Եւ այդ պարունները յանգնում են արհամարհել հայրենի օջախը. դրանք որոնում են հարստութիւն, փառք և պատիւ,

դրանք արհամարհում են ազգութիւն և հայրենիք, դրանք չեն ընդունում ապագայ: Մ. Տէր-Պետրոսեանց

ՆԱՄՍԱՎ ՎԵՐԻՆ-ԱԳՈՒԼԻՍԻՑ

17 սեպտեմբերի

Տաք, չորային և թոզոտ ամառը անցաւ, սեպտեմբերն էլ եկաւ բերելով իր հետ աշնան հով, գեղեցիկ և անձրևային օրերը, բայց մենք դարձեալ չաղատվեցանք հեղեղից: Թէև այս ամառ Արուսիսը մի քանի անգամ ենթարկվեցաւ այդ սարսափելի հեղեղներին, բայց այս վերջինի նրման, որ պատահեց 7-ից դեպի 8-ի գիշերը, չէ տեսել Արուսիսը և չը կարծեմ որ տեսնէ էլ այստե՛ս: Եթէ մէկը օտար մարդկերանցից մտնէ մեր գիւղը, անշուշտ կը կարծէ թէ կուր գետը մի գիշերայի մէջ ընթացքը փոխել, թափվել է այստեղ և դարձեալ անհերքելի: Եւ, Հեղեղի բերած ահաղիւ 1000-աւոր պոլշանոց քարերը նայողին սարսափ են բերում: Ճանապարհները բոլորովին քարուքանդ են եղել և ծածկվել անաղին քարերով, բայց աղուկեցի դեռ ևս հող չէ տանում այդ մասին և մաքրել չէ տալիս նրանց:

Մեր նոր ուսուցիչները այն է՝ պ. պ. Չիգլանեանց, Հէջուբեանց և Տէր-Խաչատրեանց հասան այստեղ: Ամիս 11-ից սկսվեց ուսումը: Տըղայից 3-ը դաստառներ, որ մի քանի տարի չաբունակ փակված էր վերջապէս այս տարի բացվեցաւ, որի մէջ ինչպէս ասում են, կան միայն 8—9 աշակերտներ: Հասարակաց ընթերցարանում, որը գտնվում է բազարում և ուր հոգաբարձութիւնը ստանում է աշակերտաց ծնողներից թոշակը և տալիս է նրանց տոմսակներ, պատահում են ծիծաղալար ճակատներ:—Մէկը գանգատվում է, որ իր որդու համար չառ են առնում, ասելով թէ փոքր երեխայ է, ինքն երեխան չարժէ այդքան փող առանց մտածելու: Թէ փոքրիկ հետ աւելի դժուար է պարտապէր քան թէ մեծերի հետ, միւսը թէ անցեալ տարի ինչքան վճարել է (թոշակ) այս տարի էլ նոյն է վճարելու, հիշեցրեց թէ տանը չարութիւն չանելու համար է ուղարկում ուսումնարան որ իրան անհանգիստ չանէ և այլն:

Իսկ մի նոր նշանված պարոն էլ, ինչպէս

ինձ ասացին, որ առաջ ուրիշ մօտ էր ծառայում և այժմ մեծ գումար է ձեռք բերել, իր քրոջը ձրիաբար է տուել ուսման, այսինքն որդեգրուի է և ուրիշի հաշուով է ուսանում: Այսօր Սուրբ Խաչ անուանված եկեղեցու տօնն է. դա գտնվում է քաղաքի գիւղում: Ազգուկեցիք թէ մարդ և թէ կին, բոլորը շատպում են դէպի այստեղ, որոնց հետեւում եմ և ես, խոտառնալով մի առանձին նամակով նկարագրել ընթերցողին, ինչպէս քաղաքի գիւղը, նոյնպէս և այսօրվան լինելու հանդէսը:

Գողթնեցի

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Շնորհակալութեամբ ստացանք դոկտոր Անդրէաս Արծրունու մի նոր գիտական աշխատանք «Krystallographisch-chemische Untersuchung einiger Arsenkiese» վերնագրով:

ԳԱՆՁԱԿԻՑ միւր դրում հետեւեալ. «Սեպտեմբերի 19-ին եկած անձրևի պատճառով այդինքնում աշխատողներից շատերը պատասպարվել էին չարգաս անուանված ծաղկոցների տակ: Դրանցից մէկը բաւական հին լինելով և անձրևից թրջվելով քանդվում է իր տակը ծածկված երեք իրայրների վրա, որոնցից մէկը մեռնում է իսկ երկուսը ծանր հիւանդ են, թմբկները կասկածում են այս վերջինների առողջանալը»:

Խնդրում ենք մեր բաժանորդներից նրանց, որոնք դեռ չեն վճարել «Մշակի» բաժանորդագիրը շուտով հասցնել այն խմբագրութեան: Այն բաժանորդներին, որոնք մինչև տարեկան վերջը չեն վճարել բաժանորդագիրը, եկող տարի «Մշակ» չի ուղարկվի:

ԱՐՏԱԲԵՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԱՆԳԼԻՍԿԱՆ ԴԵՍՊՈՒՅԻՍՏԱՆ ԱՆԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՅՊՈՒՆԻՍՏԱՆԻՍՏԱՆԻՍ

Անգլիական զննասնութեան անաշուղտ թիւները մասին «Times» լրագրին կալուստայից հեռագրում են հետեւեալը:

Մեր յարաբերութիւնները Աֆգանիստանի

էմիրի հետ չափազանց կրիտիկական բնույթով լինելու ստացան: Կարուկ կառավարութիւնը վերջապէս հանց իր բարեկամական դիմակը և նախադասեց բացարձակ թշնամական դիրք ընդունել: Հնդկաստանի վերաբերութեամբ: Ձեր սեփական թղթակցը, որ ուղեկցում էր զննասնութեանը, հեռագրեց որ զննասնութիւնը գորս եկաւ Պէշուէրից և հասաւ Ջումուդին: Այդտեղ նա ստացաւ Հնդկաստանի փոխարքայի հրամանը վերադառնալ Պէշուէր: Մասնաւոր տեղեկութիւնները երեւում է, թէ որովհետեւ զննասնութիւնը հրաման էր ստացել ուղևորվել Ջումուդ, այդ պատճառով մայր Կալանիարի հէյբերցիների հետ գնաց Ալեմուլիդ զննասնութեան, Աֆգանիստան ալաւ մտնելու թղթուղթիւն ստանալու համար: Էմիրի օֆիցերը Ալեմուլիդում դրականապէս հրաժարվեց իրաւունք տալ զննասնութեանը շարունակել ճանապարհը դէպի Աֆգանիստան: Նա սպառնում էր ընդդիմանալ և ճանապարհների վրա տիրապետող սարերը ծածկեց զօրքերով անցքերը պաշտպանելու համար: Մայր Կալանիարի տեսակցութիւնը էմիրի օֆիցերի հետ երեք ժամ տեւեց և թէպէտ այս վերջինին անդադար զգուշացնում էին, որ էմիրը պատասխանատու կը լինի նրա զործողութիւնների համար, օֆիցերը յայտնեց իր անփոփոխ վճիռը ընդդիմանալ զննասնութեան անցնելուն: Կասկած չը կայ, որ այդ պաշտօնեան գործում էր էմիրի հրամանների համեմատ, չը նայելով որ Մուֆտաշահ և Ախօր, էմիրի այդ երկու պատասխանատու պաշտօնեաները, վերջին օրերում Կաբուլը ուղևորվեցին դէպի Ալեմուլիդ: Այդ երկու անձանց մասին Կաբուլից հաղորդում են, որ նոքա համակրում են Ռուսաստանի հետ պարտադիր և անմիջական յարաբերութիւններ կապելու մտքին: Հարկաւոր է ուշադրութիւն դարձնել երկու նշանաւոր փաստերի վրա. առաջինը, որ էմիրի օֆիցերի յանդուգն մերժումն եղաւ Հնդկաստանի եր-

թողէք մտնեմ այս գործունեայ խուռն բաղմունքի մէջ, ինչպէս որ լուրջորէ մշտածուի ծովի այնպիսի մի փոքր ուժ առնում նրա գործունեայ ոգին, թերեւ այնուհետեւ պէտք զամ նոր գործունեութեան, նոր ասպարիզի մէջ, որ այնուհետեւ պիտի բանայ իմ առջև մեր կիսամեռ Նոր-Նախիջևանը:

Հոգով և մարմնով վատակած ուղևորութեան հինգերորդ օրը հասաւ Պետերբուրգ: Կուր գիտէք իմ ինչ նպատակով եկել էի մայրաքաղաք: Տպարանը արդէն գնեցի, այդ մասին բաւական մանրամասնաբար գրութեամբ հաղորդել եմ մեր պատուական քաղաքացու և մեր բազմակի տպարանի սկզբնապատճառին պարոն Յ. Խընեանին: Երբ, թերեւ, ձեռք յայտնած կը լինի Այստեղ իմ խորին շնորհակալութիւնը չը յայտնել չեմ կարող և պ. Քնափֆին, որ մեծ բարեկամական փառս ցուցուց ինձ տպարանի գնելու: Կայ տպարան, որ կարծէ մինչև մէկ միլիօն, իսկ մեր Նախիջևանից արժեքաւ միայն 3.000 մանէթ, բայց կը հաւատաք. որ մեր ևս նոյն պաշտօնը կը կատարէ, ինչպէս և վերե յիշած թանկագինը: Մեր Նախիջևանը կուենայ քանի մի շարքից մի պատուական, հարուստ, մեր պէտքը բոլորովին լցնող տպարան, ուր մի հատիկ անեղ պակաս չի լինի: Հենց եկած օրս կարող եմ սկսել տպելու այնքանութեան տոմսակէն սկսած մինչև մի մասնադրական գիրք կամ ժողովրդական պարբերաբարութիւն: Ուրեմն, այդ մասին կարող եմ միմանց չորհաւորել և մեր նորաշին տպարանին շատ երկար կեանք և գործունեութիւն բարեմաղթել:

Յետ տպարանին սկսեցի լրագրի հոգսը տանելու: Պիտի իմանաք, որ դրա թղթուղթիւնը մասնաւոր դաւառական քաղաքի մէջ, այնքան շատ հեշտ չէ, ինչպէս որ թերեւ ձեռքից շատերը կը կարծեն: Բայց պարոն Գրիգորիւնը ինձ թոյլ տուեց հրատարակելու «Նոր-Նախիջևան» անունով շաբաթական քաղաքական լրագիր: Չը մոռանաք, որ նոյն իսկ մայրաքաղաքում մի ուրիշ, ձեռք յայտնի անձին, թոյլ չը տուին հրատարակելու ոչ միայն լրագիր, այլ մինչև ան-

գամ օրագիր որ հասարակ գրքի հրատարակման շատ տարբերութիւն չունի: Հասկանում էք թէ ձեռք ինչ ուղում եմ հասկացնել... Այնքա բարեկամներ և մանաւանդ ազնիւ երիտասարդութիւն, խնդակից եղէք ինձ ուրեմն: Քանի մի օրէն ես հետս կը բերեմ ձեռք մի ազնիւ ասպարէզ, ուր դուք հանդէս կը հանէք ձեր ազնիւ խորհուրդները, ձեր կուսական դոկտրինը և անսպառ աշխուժ. տէրութիւնը հաշտ աչքով կը նայէ ձեր վրա, միամիտ եղէք: Հաւատացած եղէք, որ իր ազգը սիրելը երբեք վտանգաւոր զգացմունք երեացած չէ ոչ մեր ողորմած կայսերը և ոչ նորա իմաստուն պաշտօնեաներուն: Միայն մեր խաւարապաշտ թոշաղաքները չանք են արել մեր ազնիւ սէրը դէպի մեր թշուառ, աղքատ երեցեղ իւր դաւադրութիւն քաղաքաւաններու, որոնց ժողովապետին էր խաւարտին գետնափորները և աւերակ տները: Ո՛հ, ո՛հ, մեր հայ երիտասարդութիւնը կը սիրէ իր ազգը, հանդէս դուրս կուգայ նորա համար աշխատելու հրապարակաւ լոյս աշխարհին մէջ: Այնպէս չէ, բարեկամներ: Ուրեմն Նոր-Նախիջևանը ունեցան տպարան և լրագիր: Կեցցէ Նախիջևանի խաղաղ, անխաղաղ բարեկամ Յակոբ Խընեանը. տաղէ Աստուած, որ նորա զաւակներն ևս երթան իրենց ազնիւ հօր շաղկով: Իսկ որ ինչ կը վերաբերի ուրիշ հանգամանքի, մենք ամենին գործ չունենք տակէ տակ խոզարկելու թէ՛ այսօր և թէ՛ ճաշին ինչ կերել է, ընթերցել է: Իսկ մէկ է, իր գործակատարին ինչ պիտի է: Բաւական է որ նա քաղաքի համար օգտաւէտ անդամ է, նորա առանձին սրբարանի մէջ օտարի հետաքրքիր աչք մտնելու չէ, օտարի ականջ դրան ծակին չըլլելու չէ, օտարի մատ չօշափելու չէ... Սորան կանոն НЕДЕЛКАТОСТЬ. այնպէս չէ, իմ ազնիւ բարեկամը և թակալին անապական երիտասարդութիւն... Հազար ու բիւր ավստ, որ պ. Խընեանը ազնիւ սրտմտութեամբ վառված պիտի թողնէ Նախիջևանը և գաղթէ օտար տեղ, շատ մեծ կորուստ է այդ մեր քաղաքին, աւելի ափսոսալուսն այն է, որ մի քանի թոշաղաքա-

ներ, որ խաղաղ պատճառ են այդ տեղափոխութեան, ուրախ են այդ հանգամանքին, որպէս թէ քաղաքը մնալու է իրանց սեփականութիւն... Անհերքելի մարտերիւն:

Պետերբուրգ մտնող ուղևորութիւնը չէ կարող չը դարձնել այստեղի ձիա-երկաթուղու վրա, վասն զի ամեն տեղ և ամեն րօպէ կը տեսնէ այդ ահաղին կառքերը, որ առաջ ու յետ դնում են և ճամբորդներին հանգիստ կերպով, 3 կօպէկի գընով, քաղաքի մէջ ծաղին դէպի միւսն են հասցնում, այսինքն մօտ 7 վերստ: Կարծեալ միտքս բերի պ. Կարապետեանի խօսակցութիւնը ջրուրի մէջ և խընեանի մտադրութիւնը—Նախիջևանը և Բօստովը միացնելու ձիա-երկաթուղով: Հաւատացնում եմ ձեռք, որ եթէ հինգ հոգի Նախիջևանի հայ փողատեղը խօսք-մէկ լինեն, մինչև զալ դարուն կարող էին խաւարէին մինչև Բօստովի կենտրոնը հասցնել շատ չնչին գումար միմեկով. յետոյ այս և այն կողմ տարածելը, ճոխացնելը, ձիւղեր ձգելը—արդէն ժամանակի խնդիր կը լինէր: Համոզված եմ, որ Նախիջևանը տարին-տարեկան հարկու հազարների անտեսութիւն կանէր, որոց քաւորը մասը կերթար այդ պարոնների գըրպանը: Չը գիտեմ ո՞վ առաջարկել է մեր աղաքից չուկան դարձնել զաւաք պարոնի և հոտաւա ծաղկոց: Ենն կենայ մտածողը: Արեք, էադործեցէք այդ բանը. շատ լաւ կը լինի. չէք սխալի: Չը գիտեմ ո՞վ առաջարկել է մեր այժմվայ ջրուրի և Յ. Պապսենեանի տան առջև բուլվար չինել: Այդ էլ լաւ է և շատ օգտաւէտ է: Այդ ևս պէտք է էադործել. և եթէ կուգէք իմ անկեղծ կարծիքը լսել՝ որքան շուտ անէք, այնքան լաւ է:

Իմ առջև, պ. Միհայիլ Պալապանեանը, խօսակցութեան մէջ, առաջարկեց ամեն տների դիմաց փողոցի մէջ, տնկել վարի ծառեր, որով անշուշտ մեր քաղաքը կը դառնայ մի ահաղին հովանի պարտէզ, որի պատճառաւ Բօստովին շատ գերդաստաններ կուգան բնակվելու Նախիջևանի մէջ: Այդ ևս շատ օգտաւէտ և կատարելու կողմանէ շատ հեշտ առաջարկութիւն է:

Այդ ևս աշխատեցէք կատարելու: Մեր քաղաքապետը սուրբ պարտաւորութիւնն է անգամ գումարի, ուպրաւայի և պօլիցիայի օգնութեամբ որքան կարելի է շուտ էադործել այդ բարի, օգտաւէտ ձեռնարկութիւնը:

Պարոն Կարապետեանը հետամուտ է (ես պ. Խընեանին չեմ իյուր, վասն զի նա քաղաքէն ելելու է) Նախիջևանէն Բօստովը ձիա-երկաթուղի չինելուն: Այդ բանն ևս պէտք է Նախիջևանին, ինչպէս որ հացը և ջուրը:

Պարոն Խալիպանը, տեսնելով որ ամբողջ քաղաքը սաղաթաթալ անելու դեռ ևս փող չը կայ, ուղարկ էր գտնէ փողոցի անկիւններից քարաշէն, բարձրադիր քանդեր չինելու (ինչպէս որ կան պ. պ. Սարգիսեանի, Ն. Փօփօլի, Մուրատեանի և այլն տներէն դէպի բուլվար), որ գարնան և աշնան ժամանակ ողորմելի աշակերտներուն և մանաւանդ աշակերտութիւններուն ազատել այն խեղդիչ ցեխերէն, որոնք Պօստեան ճախճախուսներու նման շարքներով ու ամբարներով կեցած են մեր փողոցների մէջ: Այդ բանն ևս արեք. շատ պէտք բան է ոչ միայն առողջութեան, այլ և քաղաքացոց առանձին տնտեսութեան կողմանէ: Ո՛րքան ոտնամաններ է, որ մաշվում և վնասվում են այդ միջոցին. այդ՝ ես բանի տեղ չեմ դնում տակաւին: Բայց որքան բանէ գործէ մնում է խեղճ ժողովուրդը:

Մէկ խօսքով. Նախիջևանի մէջ ոչ խեղճ, բարեսէր մարդու պակասութիւն կայ, ոչ փողի և ոչ երախտագիտութեան. մեր ամենավատ թշնամին է մեր ասիական անտարբերութիւնը և մի փոքր էլ մեր ասիական ծուլութիւնը: Ան չէ անձ պ. Տրապիզոնեանը սկսած արդեօք իր տան առջևի մայրը (ТРОУРА) չինելու: Լսել եմ որ իր պապահայ քոռուորոր արդէն վերջացուցել է: Ուրեմն պէտք է այժմ մի փոքր անց ու դարձ անողներու վրա ևս այն տանի:

(Կը շարունակվի)

կու իշխանների ներկայութեամբ, որոնք ուղեկցում էին զեականութեանը և ներկայ էին մայր Կոմսիստերի և էմիրի օֆիցիերի խօսակցութեան ժամանակ և երկուրդ, որ և ուստաց զեականը դեռ ևս գտնվում է Կաթուղի մէջ: Այժմ զեականութիւնը անկապաղ կը վերադառնայ: Ի նկատի ունենալով Աֆգանիստանի էմիրի շարունակ յանդուգն և թշնամական վարմունքը, որ սատակացել է մեր ազգային արժանաւորութեան հասցրած վերջին վերաւորներով: այլևս անկարելի է պահպանել բարեկամական յարաբերութիւններ այդ բարբարոսի հետ: Եթէ մինչև անգամ կարելի չլինէր պահպանել բարեկամութիւնը Աֆգանիստանի հետ, մենք այն ժամանակ պէտք է կորցնենք բոլոր հեղինակութիւնը Հնդկաստանի մեզ հպատակ իշխանների և ազգաբնակչութեան առաջ: Ռուսաստանի այժմեան քաղաքականութեան պատճառով, անգլիական ժողովուրդը և կառավարութիւնը կատարելապէս նախազգուշացրած են և յոյս պէտք է ունենայ, որ այդ նշանաւոր հարցը սահմանակից քաղաքականութեան մասին այսուհետեւ չի քննվի միայն Հնդկաստանի շահերի տեսակէտից նայելով: Այդ հարցը մինչև այժմ նահանգական հարց էր, իսկ այժմ նա դառնում է կայսերութեան հարց և մի և նոյն ժամանակ նշանաւոր հարց: Հնդկաստանի փոխարքայից աւելի լաւ ոչ ոք չէ հետևում այդ հարցի զարգացմանը և նա շատ լաւ հասկանում է, որ միայն Հնդկաստանի և անգլիական արտաքին գործերի մինիստրութեան ընդհանուր և եռանդուն աշխատանքներով կարելի է դուրս գալ այդ վտանգաւոր դրութիւնից և մի և նոյն ժամանակ բաւականացուցիչ հետևանքներ ստանալ: Հնդկաստանի կառավարութիւնը ունի ընդարձակ պատերազմական միջոցներ, որոնցով նա կարող է պատժել էմիրի վերաւորող և անարգող վարմունքը: Մի և նոյն ժամանակ նա շատ լաւ հասկանում է, որ էմիրը խաղաղք է Ռուսաստանի ձեռքում, որ կանգնած է Աֆգանիստանի ետևը deus ex machina-ի գերով: Այդ պատճառով այն միջոցները, որոնք պէտք է գործ դրվեն էմիրի վերաբերութեամբ ոչ թէ Հնդկաստանի քաղաքականութեան հարց է, այլ անգլիական կայսրութեան արտաքին գործերի մինիստրութեան խնդիր, որ պէտք է վճարվի անգլիական կարբինտի սկզբունքների համեմատ: Առ այժմ փոխարքայի նպատակը պէտք է լինի մեկնել Աֆգանիստանի բնակիչներին, որ մենք մտադիր չենք նրանց հետ թշնամաբար վարվել, և աշխատել մեր կողմը դարձնել բոլոր սահմանակից ցեղերին: Հէյբերցիները այս դէպքում իրանց լաւ էին պահում և արամադրված են մեզ հետ բարեկամ մնալ:

ՆԱԽԱԿ ԹԻՒՐԳԻՍՏԻՑ

Կ. Պոլիս 14 սեպտեմբերի 78

Պոլսի հայերու մտքերն զբաղող խնդիրն զաղթականութեան խնդիրն է. գաւառներէ հեռագիրներն կը հասնին, նամակներ կուգան հայ ժողովուրդն ամեն կողմէ գողթելու կը պատրաստուի, ուստաց բանակի քաջուհին Հայաստանի հայերու համար մեծ աղէտներու դուռ պիտի բանայ, կարնոյ առաջնորդն կը նկարագրէ թէ ինչպէս թիւրքերն պատրաստուած են հայերու դէմ: Պատրիարքարան և ազգային վարչութիւն իրենց ամեն ճիգն կրնան չարեաց առաջն առնելու, պատրիարքն դիմեց զեականաց և առ Գուռն. Գուռն ամեն խոստում տուաւ, այն խոստումներն, զոր միշտ կուտայ: Սեպտեմբերի 5-ին պատրիարքն հրաւիրեալ էր Անգղիոյ զեականատունն երթալ, ուր գնաց յորմեան եպիսկոպոսի հետ: Երկար տեսակցութիւն ունեցաւ, բայց ինչ օգուտ, Անգղիա կարծես ամեն կերպով հայոց չարքն կը փափագի, Հայաստանի բարեկարգութեան համար ինչ առաջարկութիւն որ ըրաւ ամենքն ալ Անգղիոյ զեականին կողմէ ընդունելութիւն չը գտան. Հա-

յաստանի մէջ հայ կառավարիչներ հաստատել, կամ եւրոպական յանձնաժողով մը, երթալ ի Հայաստան ասոնք են ազգին փափագներն, բայց Անգղիա այս երկու առաջարկութեանց դիմադիր է: Ձեզ մի զաղափար տալու համար թէ ինչ աստիճան թշնամական հողով կը վարուին մեզ դէմ թիւրք և անգլիական կառավարութիւններն սաչափն ըսեմ թէ պատրիարքն խնդրեր է որ դէթ կարնոյ կառավարիչ խոսակցութեան պաշտօնէն հրաժարուի, բայց անգղիական զեականն այդ առաջարկութիւնն ալ մերժած է:

Խոսակցութեան այն անձն է որ երբ Միթ-հատ-փաշայի ժամանակ կարնոյ կուսակալ անուանեցաւ. պատրիարքարանն սատակել բողոքեց: Այդ փաշան հայերու երդուեալ թշնամին է. քիւրդ խոսակցութեան կանոնանի սակայն ճիշդն զուրմ (զայլ) խոսակցութեան է, իւր զործած չարքներն այս անուանը զինքն արժանացուցած են. Տաճկաստանի բարեկարգութիւն կասն, եւ այսօր Հայաստանի վարչութիւնը այսպիսի ապրիտ անձի մը կը յանձնուի. և տակաւին մեզ բարեք յուսամք անկոթ-թիւրքական դաշնադրութիւն: Երկրորդութիւն:

Սեպտեմբերի 8-ին ազգային ընդհանուր ժողովը գումարեցաւ, դռնփակ նիստ, մասնաւորապէս զաղթականութեան խնդրոյն համար: Պատրիարքն յայտնեց զեականաց հետ ըրած բանակցութիւններն և մասնաւորապէս Անգղիոյ զեականին ըրած այցելութիւնը. ժողովը որոշեց իշխանութիւն տալ պատրիարքի զաղթականութեան, հարստահարութեանց և մասնաւորապէս Հայաստանի բարեկարգութեանց համար կարեւոր միջոցներն տնօրինել և Պէրլինի դաշնագրի 61-ին յօդուածի գործադրութիւնն փութացնել: Ամենուն փափագն և նպատակն է տեսնել Հայաստանի մէջ եւրոպական յանձնաժողով մը բարեկարգութեանց համար, առ այս պիտի նկատին պատրիարքի և ազգային վարչութեան բոլոր ջանքերն:

Այս միջոցին քաղաքական ժողովի անդամաց թիւն պակասեալ էր. ընդհանուր ժողովն այդ պակասութիւնն պիտի լրացնէ. հարկ է գիտնալ որ արդի քաղաքական ժողովն վաճառական և ազատ անձերէ կազմեալ է. Բ. Իւրան հայ պաշտօնեայինն ոչ ոք անգամ է: Եւ մինչ ազգային հարուստներն ազգային պաշտօն վարելէ հեռի կը կենան, մի երեւելի անձ Սիմօն-պէյ Մազուտեան ամեն ճիշդ կը թափէ քաղաքական ժողովը անդամ լինելու համար, և անգամ մը որ քաղաքական ժողովը անդամ լինի ատենապետութիւնը ապահովէ որ ձեռք անցնէ և այնուհետեւ ալ ուղած դերն կը խաղայ: Այս պէյը, թէպէտ Գրան պաշտօնեայ չէ, այլ մեծ յարաբերութիւններ ունի փաշայներու հետ և մասնաւորապէս արդի մեծ վիզիր Սաֆֆէթ-փաշայի սիրելին և բարեկամն է, և մեծ թիւրքաց սեղանաւորն: Անշուշտ Սաֆֆէթ-փաշայի դրամաբն է որ կուզէ ազգային վարչութեան գլուխն անցնել ինչպէս որ էր երեք տարի առաջ սակայն յուսալի է որ ընդհանուր ժողովն բաւական խելացի պիտի լինի այդ անձէն չը խաբուելու համար:

Յաջորդ նամակաւ ազգային և տեղական կարեւոր նիւթու վրա ընդարձակ տեղեկութիւններ կը հաղորդեն:

Հ.

ՆԱԽԱԿ ՖՐԱՆՍԻՍՏԻՑ

Փարիզ 15/27 սեպտեմբերի

Ֆրանսիայի ներքին քաղաքականութիւնը սկըսում է կենդանանալ. մարդ ախմայ զգում է, որ ազգային ժողովի և սենատի նիստերի սկսվելը մօտենում է: Բացի այն, որ Ֆրանսիական հանրապետութեան մինիստրներին երկուսը Լէօն Սէ և Ֆրէյսինէ գնացին դէպի հիւսիս ճանապարհորդելու և ամեն տեղ զէպքից օգուտ քաղելով ճառեր կարդացին և մեկնեցին իրանց հայեաքները ներկայ քաղաքականութեան մասին, բացի այդ Գամբետն էլ երկար լուսթիւնից յետոյ հարկաւոր համարեց մի քաղաքական ճառ կարդալ, որ մինչև այժմ խօսակցութեան և լրագիրների յօդուածների առարկայ է դարձել:

Գամբետն հարկաւոր համարեց ճանապարհորդել հարաւում և այնտեղի փոքրիկ քաղաքներէ մէկի մէջ, Բոմանի մէջ, կարգաւ ճառ, որովհետեւ հիւսիսային քաղաքները արդէն այսօր էն էին վերայիշեալ երկու մինիստրները: Լրագիրները լինն են Գամբետայի ճանապար-

հորդութեան նկարագրութեամբ: Լիօնից սկսած նրան ամեն տեղ ընդունում էին ոգևորութեամբ. քաղաքագլուխները ճառեր էին կարդում, օրիորդները նրա առաջ ծագիլներ էին սփռում և ազգային երգեր էին երգում, ամեն տեղ լինում էր՝ երաժշտութիւն և այլն: Մի խօսքով բոլոր միջոցները գործ էին դրված հանրապետութեան յաղաքայի նախադաժին հանդիսաւոր կերպով ընդունելու համար:

Գամբետայի Բոմանի մէջ ճառած ճառը քաղաքական մեծ նշանակութիւն ունէ: Գամբետան վճռողական է որոշ կերպով մեկնեց այն նախագիծը, որին նա կը հետեւի, երբ սենատի անդամների մեծամասնութիւնը հանրապետական ձերի կողմը կը լինի: Նրա կարծիքով վարչութեան բոլոր ճիւղերի համար պէտք է հանրապետական պաշտօնեաներ նշանակել, իսկ հանրապետութեան թշնամիներն բոլորովին հեռացնել. դատաւորները պէտք է անփոփոխ մնան, միայն նոքա էլ հանրապետականներ պէտք է լինեն, պէտք է հրաժարական տան նոյնպէս բոնապարտեան գեներալները:

Գամբետան վճռողական կերպով յայտնեց, որ հանրապետութեան նախագահ մարշալ Մակ-Մահօն չէ էլ մտածում հրաժարական տալ, այլ նա կը շարունակէ իր պաշտօնակատարութիւնը մինչև նրա նախադաժնութեան ժամանակամիջոցի լրանալը: Գամբետան խոստացաւ, որ երբ իր ցոյց տուած բոլոր վերանորոգութիւնները կիրադորվեն, նա կառաջարկի թողութիւն տալ բոլոր կոմունիստներին: Նրա ճառի այս բաժինը շատ լաւ տպաւորութիւն գործեց ֆրանսիական ազգային ժողովի արմատական կուսակցութեան վրա, այնպէս որ նրանցից շատերը համակրական նամակներ ուղարկեցին Գամբետային: Այժմ մեանից կարելի է հաստատաւ ասել, որ բոլոր արմատականները ազգային ժողովի քուէարկութիւնների ժամանակ ձայն կը տան յօդուած Գամբետայի առաջարկութիւնների:

Գեռ մի քանի ժամանակ առաջ այդ կուսակցութիւնը Գամբետայի դիւրեմ թշնամին էր, իսկ այժմ նա հայտնի է իր հակառակորդի հետ... Ֆրանսիայում այսպիսի փոփոխութիւններ շատ հեշտ են պատահում: Աւելորդ եմ համարում զրել, որ կղերականները, բոնապարտեանները և առհասարակ բոլոր միապետականները զայրացած են Գամբետայի դէմ:

Հայերը շարունակում են իրանց վրա դարձնել Եւրոպայի ուշադրութիւնը: Մինչև այժմ լրագիրները զբաղված էին հայոց ներկայացուցիչներով կոնգրէսում, Հայաստանի մէջ մտցնելի վերանորոգութիւնների խնդրով, իսկ այժմ նոքա երկար յօդուածներ են տպում խորէն եպիսկոպոս Նարբէյի ծագումի մասին:

Այդ եպիսկոպոսը չը կարողանալով հայերի համար կոնգրէսից մի առանձին արտօնութիւն ստանալ, աշխատում է հաստատել, որ ինքն իշխան է և Լուսինեանների ծագումից: Մօտ ժամանակներում «Temps» լրագիրը այդ հարցի վերաբերութեամբ մի երկար յօդուած տպեց, որով լրագիրը խորէն Նարբէյի իշխան լինելը բաւական կասկածաւոր էր համարում:

Մօտ ժամանակներում փարիզի աշխարհահանդիսին նիւթի ներկայացնողներ ընծաներ ստացան, Ռուսաստանի բաժինը նոյնպէս բաւական ընծաներ է ստացել: Խօսում են, որ կովկասեան զինվորներից Մադրասայի գինին մեղալ է ստացել: Թէ որքան ճիշդ է այս լուրը կարելի է մի քանի օրից յետոյ իմանալ:

Ռուսաց փողերի գինը այստեղ մի քանի ժամանակ առաջ բարձրացել էր, բայց այժմ նոքա դարձեալ ընկել են: Այժմ ուստաց հարիւր բուրլ այստեղ արժէ 251 ֆրանկ:

0.

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—«Polit. Corresp.» լրագրի թղթակիցը գրում է Կ. Պոլսից. «Ներսէս պատրիարքը հայոց ազգային ժողովի փակ նիստի մէջ սատակի գովեց ուսանելին: Նա յայտնեց, որ ուսանելը շատ աշխատեցին հայոց վիճակի բարեօրոյն համար, մինչդեռ անգլիացիք բաւականացան դատարի խօսքերով և խոստումներով: ձառի այդ բաժինը հոգնակութեամբ ընդունվեցաւ: Պատրիարք յետոյ ասաց, որ Նիդրլանդի վիլայիտից զաղթականութիւնը այնքան նշանաւոր չէ, ինչպէս խօսում էին: Գաղթել են միայն մի քանի հորիւր ընտանիքներ, որոնք կարծում էին, որ ուսանելը կը մնան իրանց երկրում և այդ պատճառով թիւրքերի մասին վառ էին խօսում:

—Տրապիզոն «Daily News» լրագրին հեռագրում են, որ Բաթումից գաղթաց չորս հազար ընտանիքներ դեռ ևս Տրապիզոնում են գտնվում և միջոց չունեն ապրելու համար: Մինչև այժմ նրանց համար բնակարաններ չեն գտել:

—Միջազգային ընկերութեանը՝ վիէննայից հեռագրում են, որ սեպտեմբերի 27-ին աւստրիական զօրքերը զբաւեցին Ձվօրնիկ: Արմոցի վրա տատանում է կայսերական զրօշակը: Քաղաքի մէջ 14 թնդանօթներ գտան:

—Բերլինից հեռագրում են, որ սոցիալիստների դէմ ուղղած օրէնքի նախագիծը քննող մասնաժողովը սկսեց նախագիծ երկրորդ ընթացանութիւնը: Առաջին ընթացանութեան ժամանակ նախագիծ մէջ մի քանի փոփոխութիւններ են արել: Մասնաժողովը վճռել է, որ օրէնքը միայն երկու և կէս տարի, այսինքն մինչև 1880 թ. ոյժ ունենայ: Մինիստր կոմս Լյւլլեբուրգ յայտնեց մասնաժողովին, որ միացեալ կառավարութիւնները այդ ժամանակամիջոցը փոքր են համարում: Մասնաժողով յետագէց վիճաբանութիւնները նորից խորհրդակցելու համար:

—«Մատիսի» մէջ կարդում ենք. «Կը լսենք թէ Ս. Պատրիարք հայրը վերջին օրերս Հայաստանի այլ և այլ կողմերէն ծանուցուած հարստահարութեանց տեղեկագրեր չինելով՝ վեց մեծ տէրութեանց զեականներուն զրկել է իր այցելութեան հետ»:

ՄՇԱԿԻ ՀՅՈՒՄՈՐԻՏՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՆԻՑ

ԿՕՊԷՆՀԱԳԷՆ, 27 սեպտեմբերի (9 հոկտեմբերի): Սր. Խաչի կղզու նահանգապետը հեռագրում է. «Ապստամբութիւնը զսպմած է, Ֆրէյդերիխտադ քաղաքի կէսը և շաքարի 50 պլանտացիաներ այրված են: Շաքարի գործարանները կարող են նորոգվել: Քսան պլանտացիաներ անվնաս մնացին: Յայտնված է պատերազմական դրութիւնը»:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՐՈՒԳ, սեպտեմբերի 28-ին «Hoboe Вреша» լրագրին Լօնդօնից հեռագրում են. «Ամերիկայի իրանդացիների շըջնում դիտաւորութիւն կայ ուղարկել նշանաւոր օգնութիւն Աֆգանիստանի էմիրին, ընդհանուր թշնամու (Անգլիայի) դէմ պատերազմելու նպատակով: Իրանդիայի ազգային մամուլը սատակացնում է իր յարձակումները Բիկօնս-Փիլլի մինիստրութեան դէմ: Պարլամենտի իրանդացի պատգամաւորները այս օրերս կը սկսեն ճանապարհորդել ամեն մեծ քաղաքներում, իրանդական միախնդրել գումարներ և իրանց կուսակցութեանը աւելի լաւ կազմակերպութիւն տալու նպատակով»:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՐՈՒԳ, 27 սեպտեմբերի (9 հոկտեմբերի): «Голосъ» լրագրին Վիէննայից հեռագրում են. «Բարձր Գրան բողոքը աւստրիական զօրքերի վարմունքի դէմ զբաւած նահանգների մէջ սատակի դժգոհութիւն է պատճառում այստեղ: Անդրաշխի կուսակցները գործ են ածում այդ ընդհանուր զգայմունքը նորա օգտին, հաւատացնելով որ Թիւրքիայի բողոքը հետևանք է Ռուսաստանի ազդեցութեան, որի ցանկութիւնն է խռովութիւն գցել Աւստրիայի և Թիւրքիայի մէջ, այն նպատակով որ մեղադրելով աւստրիական զօրքերը անողորմ վարմունքի մէջ բնակիչների դէմ, մոռացնել տայ իր սեփական խռտութիւնները: Աւստրիայի յարաբերութիւնները Բ. Գրան հետ շատ լարված են»:

ՅԵՏԻՆԷ, 27 սեպտ. (9 հոկտ.) Սկուտարի քաղաքում թիւրք կանոնաւոր զօրքերի մէջ ծագել է մի ապստամբութիւն: Զօրականները խմբերով անցնում են Ալբանիայի Լիգաի (միաբանութեան) կողմը: Կառավարութեան դեռ ևս հաւատարմի մնացած զօրքերը նորերս մի բաւական արինաշէղ ճակատամարտ են ունեցել ապստամբականների հետ:

Дозволено Цензурою 28 Сентября 1878 г. Тифлисъ